

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2886/2020
09.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Петре Такач, адвокат из ..., против тужених-противтужилаца ББ из ... и мал. ВВ чији је законски заступник мајка ББ из ..., чији је пуномоћник Јелица Савић Давинчић, адвокат из ..., ради утврђења права становања, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 106/20 од 05.03.2020. године, у седници одржаној 09.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца-противтуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 106/20 од 05.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 534/2019 од 24.10.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен противтужбени захтев тужених. Ставом другим изреке, разведен је брак закључен 21.10.2000. године између ББ рођене ... године и АА рођеног године, уписан у МКВ за матично подручје Нови Сад заведен под текућим бројем .../..., на основу члана 41. ПЗ РС. Ставом трећим изреке, утврђено је да ће тужена самостално вршити родитељско право над мал. ВВ, рођеним ... године, а пребивалиште мал. детета биће пребивалиште мајке. Ставом четвртим изреке, утврђено је да ће тужилац одржавати личне контакте са мал. дететом у складу са жељама, потребама и могућностима мал. детета, а у најбољем интересу детета. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да на име свог дела доприноса за издржавање мал. детета плаћа месечно 10.000,00 динара, почев од пресуђења па убудуће док за то постоје законски услови, са законском затезном каматом од доспећа сваког појединачног месечног износа до исплате, и то уплатом на рачун мајке који се води код „...“ а.д. Ставом шестим изреке, утврђено је право становања у корист мал. туженог и тужене ББ, до пунолества мал. туженог, и то на стану у ... у улици ... број ..., ближе описан као у том ставу изреке, те је тужилац обавезан да се исели из стана. Ставом седмим изреке, одбијен је део противтужбеног захтева преко досуђеног износа до траженог износа од 15.000,00 динара, на име издржавања мал. детета. Ставом осмим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у односу на поверавање мал. детета на самостало вршење родитељског права, одржавања личних контаката мајке и детета, као и на име доприноса мајке у издржавању мал. детета, на начин ближе одређен тим ставом изреке. Ставом деветим изреке, одбачен је предлог тужених за одређивање

привремене мере садржине ближе наведен као у том ставу изреке. Ставом десетим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 106/20 од 05.03.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда је потврђена у ожалбеном делу у односу на утврђено право становања ставом шести изреке првостепене пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитијући побијану одлуку применом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. сав 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а нема ни других битних повреда одредаба парничног поступка која би могла представљати основ за уважавање ревизије тужиоца.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и тужена су бивши супружници чији је брак разведен првостепеном пресудом од 24.10.2019. године, којом је њихово заједичко мал. дете ВВ, рођен године, поверено мајци на вршење родитељског права. Породица ... живи у стану у власништву тужиоца у улици ... број ... у ..., површине 25 м², на ком је сада пок. мајка тужиоца уписана као носилац права доживотног уживања. Физичка деоба тог стана није могућа. Мал. дете и његова мајка немају својину на неком уселивом стану, при чему мајка нема довољно средстава да изнајми стан обзиром на висину зараде коју остварује, од које мора да подмири све режијске трошкове и учествује у издржавању мал. детета. Тужилац има могућности да обезбеди своје стамбено питање преласком у породичну кућу која се налази у ... у којој је живела његова мајка до своје смрти, на којој је сувласник са уделом од ½. Према извештају Центра за социјални рад у интересу мал. детета неопходно је физичко раздвајање родитеља, између којих је често долазило до сукоба, па и у виду насиља, чему је присуствовао и мал. ВВ.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применом члана 194. Породичног закона, утврдили право становања тужене као родитеља којој је поверено вршење родитељског права и туженог мал. детета и наложили тужиоцу да се исели из стана.

Наиме, право становања – *habitatio* је лична службеност из корпуса децјих права које је установљено у циљу егзистенцијалне заштите детета, ради збрињавања детета и у интересу родитеља који врши родитељско право. За остварење овог права потребно је да буду испуњени услови прописани чланом 194. Породичног закона.

Чланом 194. Породичног закона прописано је да дете и родитељ који врши родитељско право имају право становања на стану чији је власник други родитељ детета ако дете и родитељ који врши родитељско право немају право својине на

усељивом стану (став 1), право становања траје до пунолетства детета (став 2), немају право становања дете и родитељ ако би прихватање њиховог захтева за право становања представљало очигледну неправду за другог родитеља (став 3). При том, чланом 6. ст.1. и 3. Породичног закона прописано је да је свако дужан да се руководи најбољим интересом детета у свим активностима које се тичу детета, а да држава има обавезу да поштује, штити и унапређује права детета.

У конкретном случају испуњени су услови прописани чланом 194. Породичног закона, јер је тужилац власник предметног стана који није физички дељив у коме живи породица ... (тужилац, тужена мајка и мал. дете), при чему мал. дете и тужена, којој је као мајци поверено родитељско право немају право својине на усељивом стану, нити је мајка у могућности да сноси трошкове изнајмљивања стана, док тужилац има могућности да обезбеди своје стамбено питање преласком у породичну кућу која се налази у ..., радно је способан и нема законску обавезу издржавања других лица осим мал. ВВ. Имајући у виду наведено, као и да је у најбољем интересу мал. детета неопходно физичко раздвајање родитеља због сукоба који често ескалирају насиљем, утврђење права становања тужених на предметном стану уз истовремено налагање исељења тужиоцу, представља оправдану меру у циљу остварења права мал. Владимира на дом у смислу члана 194. у вези члана 6. Породичног закона, па супротно наводима ревизије, усвајање оваквог захтева не представља очигледну неправду за тужиоца.

При том, установљена и у јавне евиденције уписана лична службеност у корист сада пок. мајке тужиоца права доживотног уживања на предметном стану престала је њеном смрћу као титулара, јер је право доживотног уживања везано за личност у чију је корист конституисано. Осим тога, фактичко стање у овом случају јесте да је стан у власништву тужиоца до утврђења права становања у овој правној ствари користила само породица ..., па супротно наводима ревизије, евентуално извршени уписи у јавним евиденцијама права личних службености на предметном стану у корист титулара који такво овлашћење не врше или чије је овлашћење престало услед смрти, не могу бити од утицаја на одлуку да се установи *habitatio* у корист мал. детета. Интересима мал. деце морају бити подређени сви остали интереси, због чега се у овом случају предност има дати фактичком над формалним стањем, а све у циљу поштовања права детета на дом. При том, треба имати у виду да је право становања мал. детета установљено до његовог пунолетства које наступа за непуну годину.

Како ни осталим ревизијским наводима није доведена у сумњу правилност побијане пресуде, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић